

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-könyvtár
Nóvadeknyvtár
100 K. abl.

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.
PREȚUL:
Pe 1/4 de an 3 coróne
Pe 1/2 de an 6 >
Pe un an 12 >
Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Coșerlicuri...

— Unde fugе la thin аșа, Șloim?
— Fuge îo si cumpere la Refchi-leben on pălărie modern, puna nu ese din modă.

— Ce face la thin fațe аșа urît, Cobi?
— Nü, gosit îo in zupele on pěr! Scandal!
— Gott der G'rechte! Doară no аșteaptă la tin să capeta thu pintro on pițule în zupe on parocă întreg?

RUGĂMINTEA DIN URMĂ.

— Parodie. —

Ești stors de tot! Calic te 'ntorci
Din cafenea acasă . . .
Și ce coroane mândre-aveai! —
Dar ori cum e, ce-ți pasă?!
Cu zorile o să ajungi
La casa voastră 'n vale
Și câinii toți te vor feri
Lătrând din cale.

Iar eă rămân să dorm p'aici
Cu liftele păgâne!
Ah, par'că simt că n'o s'ajung
Să mă trezesc nici mâne . . .
Vre-o zece până 'n separée . . .
Cu chin cu vai m'or duce,
În frig, în prav voi sta ca ș'un
Ucigă-l-cruce.

Tu de copil deja ai fost
De-o pănură cu mine.
Eă de-am avut un singur ban
Știi, l'am beut cu tine.
Și tu pe contă-mi comandai
Vin, bere . . . stîmpărare . . .
Să le plătiască Dumnezeu
Că-i bun și are.

Și-auzi acum: De-or întreba
Colegi de-a mea venire,
Tu 'n loc de adevăr să spui
Că n'ai de mine știre,
Că n'am fost la un «lumpărai» . . .
Dar spune-le ce-ți place,
Căci pentru ei ori treaz, ori beat
Tot una face.

La «principal» — ah! cum ași vrea
Credința să-l înșele! —
Să-i spui că m'ai lăsat zăcînd
De niște friguri grele,
Dar voi sosi cât de curînd . . .
Ascultă-mi rugăminta
Căci el de-ar ști că's beat aici
Și-ar perde mintea.

Tu să-l amăi tot cîas de cîas,
Și spune-i câte toate . . .
El are lucru, n'are timp
Să tot întrebe — poate . . .
Și pentru ce să-i mai răpești
Și clipele puține,
Când n'are 'n lume ajutor
Decât pe mine?

«Găzdoii» de s'ar întîmpla
Să ve 'ntâlniți vr'odată,
Să-i spui că nu mai am potori,
Să nici n'aștepte plată . . .
Tu uită-te în ochi, să vezi
De-o doare, ori n'o doare:
Și dacă vei vedea-o stînd
Nepăsătoare,

Să-i spui că m'ai lăsat morbos
La «Arborele verde» . . .
Și e probabil, că pe veci
Cu bani cu tot mă perde . . .
Că de dureri eă mă isbesc
Și urlu ziua 'ntreagă
Și numele-i î-l amintesc,
Că-i bună, dragă.

Și dacă ochii ei atunci
Mai turburi se vor face,
Nu povesti! E de prisos
Te rog s'o lași în pace!
Căci o sudalmă nu-i nimic
În gura ei de doamnă,
Schintei când es din ochii ei:
Tot pumni înseamnă!

Și-acum dă-mi mâna; 'n cafenea
E timp de măturare . . .
Portașului din partea mea
Să-i dai o sărutare,
Și-ajuns acasă, eă te rog
Fă-mi cel din urmă bine:
In sticlă tu rachiū să leși
Și pentru mine!

Alax.

Din Africa.

Regele englez: De ce ați perdut lupta aceea?
Generalul O Tulim: Dușmanul ne-a atăcat din dos.
Regele: Mie î-mi spuneau că v'au atăcat în front!
Generalul: Da, dar când au ajuns la noi frontul era
deja dosul.

MÂNGĂIEREA.

Croitorul: Ar fi vremea să-mi plătești odată
datoria aceea. Nu pot face zilnic calea asta lungă
până la locuința d-tale.
Iuristul: Vezi ce bine-i: din] prima proximă
mă mut în apropierea d-tale.

Deducere bazată.

— Și crezi dară că prânzul nu ți-a plăcut bărbatului tău?

— Da.

— Din ce-o deduci?

— ... că după masă a cântat la pian marșul funebral de Chopin.

Un cunoscător de oameni.

— Și ce titlu vrei să dai cărții d-tale?

— *Arta d'a deveni frumoasă.*

— Ce vorbești? N'o să ți-o cumpere nici o damă. Dă-ți titlul: *Arta d'a deveni și mai frumoasă!*

La telefon.

Cosmescu vrea să-și explice prietenului său Prale, care tocmai sosise din provincie, funcționarea telefonului. Întră dară într'un restaurant.

— Grijește dară, — îi zice el — eu o să vorbesc acum cu soția mea și o să-și spun că azi sară vei cina cu noi. Tu vei prinde apoi sîrmele aceste și punând lespedele aceste douela urechi vei vedea, că soția m'a înțeles pe deplin.

Cosmescu vorbește și-apoi se pune prietenul său să asculte.

— O, ce măgărie! Puteai și tu lucra mai cuminte decât să-l înviți pe prostul ăla pe sară la cină.

Pe stradă.

— Trebuie că te-a costat scump pălăria asta! Cât ai dat pe ea?

— Nu știu... Când am luat-o negustorul nu era în prăvălie.

— 67 —

O porcărie.

Cobi: Aruncatul ăsta de confetti din timpul carnavalului totuși e o porcărie! Încă chiar și o lună după aceea am găsit în urechi bucățele de hârtie.

Din China.

— Starea sanitară alui Li-Hung-Tschang o țin de îngrijitoare! — zise un diplomat european către un coleg al său.

— Cum? — exclamă ăsta — Iar îi merge mai bine?

O tragedie.

Trecuse de mult miezul nopții.

Mai eram încă numai trei inși în birtul la «Cocoșul alb». Birtașul, un domn bătrîn în surtuc negru și giletă albă și eu.

Domnul bătrîn în giletă albă și surtuc negru șede — plecat asupra paharului său de bere — adîncit în gânduri și-și răzima fața reu rasă în mîni.

Eu's un suflet bun. Dacă am beut câte-va pahare de bere sînt chiar un suflet foarte bun. Pe mine m'a mișcat domnul bătrîn, care cu esceptia giletei era îmbrăcat în negru și părea așa de posomorît. În ochii se strălucia o lacrimă.

Nu mă puteai stăpîni. Sufletul meu înota în compătimire. Mă apropiai de el întrebându-l cu glas tremurător:

— Suferi, domnul meu?

Mă privi cu acea privire de jumătate fricoasă, de jumătate admirătoare, care se ivește în ochii celui, a căruia taină ai descoperit-o.

— O doamne, doamne! — oftă el la o vreme. — Soția mea, Varvara mea! — și-și ascunsă fața în mîni. Mi se păru că plînge. Apoi adausă încă odată încet: Soția mea!

Îi murisă dară soția! Sărmanul. Î-am pus mîna pe umeri și î-am zis mîngăietor:

— Gîndește-te, că ei îi merge bine.

Mă privi recunoscător.

— Da, da, mă gîndesc! Ei îi merge bine. Dar mie, domnule, mie — —

L'am înțeles și î-am strîns mîna.

— Da, când te întorci acum acasă — — în odaia întunecată, liniștită — atunci — —

— Ei vezi, atunci! — Trupul întreg i se sgudui.

— Trebuie s'o rabzi. Câtă vreme ai trăit cu ea?

— Tocmai 27 de ani!

— Și azi! — Deveni și eu trist. Era o tragedie: o noapte întunecoasă și bătrînul în negru lângă paharul său de bere. Și după sobă birtașul horcîind, o ilustrație banală la indiferența masei pentru durerile sînguraticilor. — 27 de ani trăiți împreună și azi!

— Da — răspunsă bătrînul ceva mai vioi — și

azi î-mi aruncă un scaun în cap, de mă întorc dela birt după 11 clasuri.

Flegmatic.

Ea: Și zeu fiecare noapte trebuie să stai în birt până după miezul nopții?

El: Nicî decum! Staî de bunăvoie!

Din școală.

Elevul Pinția vorbește despre centaurul Chiron, care învăța mulți eroi.

Învățătorul: Chiron când îi învăța dară pe eroi, ce era?

Elevul (tace).

Învățătorul: Privește la mine, ce's eî?

Elevul (cu mintea la centaur): Jumătate om, jumătate animal.

LA MASĂ.

— Mamă dragă, dacă mă voi mărita odată voi căpeta un bărbat ca tata?

— Da, copila mea.

— Și, dragă mătușă, dacă nu mă mărit o să devin odată ca tine?

— Poate, draguță.

— Totuși avem o soarte grea noi femeile, nu-î așa mamă dragă?

Indirect.

Ea: Din vreme în vreme n'am dorință mai ferbinte decât acela d'a fi bărbat.

El: Spre pildă când?

Ea: Când staî înaintea vitrinei unui magazin de mode și mă gândesc ce bucurie nespasă î-ași putea pricinui soției mele cumpărându-î o pălărie nouă.

Naiv.

Micul gratulant: . . . și să mai ajungî încă multe zile fericite, și mama mî-a zis să nu pierd coroana, ce o să mî dăruiești.

Naiv.

Într'o școală de fete s'a spus, că fetele, la casele căroră ar băntui boale lipicioase, trebuie să rămână acasă.

Mica Sofica aleargă într'o zi în ruptul capului în școală și-î strigă învățătoarei (deja cam bătrîne).

— Domnișoară, cocostîrcul mî-a adus azi un frate și mama a devenit bolnavă, dar tata a zis că boala nu-î lipicioasă pentru d-ta.

Sfaturi pentru flăcăi.

— Dacă trimiți ceva la o revistă, n'o trimite sub nume străin: prin asta aduci numai pe alții în bănuială urită.

— Dacă la masă î-ți dau de vecină o damă: mânâncă mult, cât se poate de mult. — Vecina ta altminterlea ar crede că ești amorizat în ea.

— La concerte, teatre și alte conveniri ferește-te să-ți faci critica încât să te audă toți: Lumea nu trebuie să știe, că nu pricepi nimic.

— Să nu spuî nicî când neprecugetat unei fete că o iubești: Asta e sîngura minciună, ce femeile ne-o cred totd'auna.

Malițioasă.

El: Banî n'am dragă domnișoară, mintea mî-e sîngura avere.

El: Mângăie-te, sărăcia nu-î rușine.

SOCRIADĂ.

Hirib, care are o frică nespasă de soacre s'a hotărît să rămăie flăcău.

— Vezî — zice el unui prieten. — Cel mai mare reu ce-l poți face unei soacre e: să nu-î ieî fata de nevastă.

Totd'auna profesor . . .

Profesorul de istorie (la telefon): Mă rog, împreună-mă cu numărul 1866.

Telefonista: Care număr, mă rog?

Profesorul: 1866.

Telefonista: 16-66?

Profesorul: Așî! 1866 . . . Lupta dela Königrätz.

De aceia da . . .

La înmormântarea unui cămătar bătrîn un vecin al mortului spusă o mică cuvântare.

Spune câte-va fraze banale și sfîrșește cu aceste cuvinte:

— Da, domniî mei, pot declara sus și tare că bunul nostru prieten va fi regretat de totî aceia care nu l'au cunoscut.

Estremele.

— Se vorbește, că tocmai căsătoriile dintre persoane de calități opuse — sînt cele mai fericite.

— Da! De acea caut și eî o fată cu parale.

G a l a n t.

- Și cum vii la idea că eu mai am doue surori?
— Fiind-că sînt *trei* grații!

Îngrijată.

Fata (unui procuror, de 5 ani logodită): Tată dragă, logodnele nu se prescriu?

Din școală.

Învățătorul (necrezător): Cine ți-a făcut lucrarea?

Elevul: Tatăl meu?

Înv.: Cum? Intreaga lucrare?

Elevul: Nu, i-am ajutat și eu.

Din casarmă.

Colonelul (la inspecția de casarmă, înaintea unei căldări cu ceva zamă): Să-mi aduci o lingură, vreau să gust ciorba asta.

Soldatul: Porunciți, domnule colonel, dar . . .

Colonelul: Nică un dar! Iute o lingură! (Colonelul gustă ciorba.) La draci, are gust de lături!

Soldatul: Porunciți, domnule colonel, îs și lături!

Metodul nou.

De patrusprezece zile se întâlnire iarăși întâiași dată în cafeneaua lor bastinașe. După ce schimbare mai întâi priviri pline de reproșuri, se pusere la povești.

— Bun prieten mai ești! Ași fi putut muri fără să mă cercetezi.

— Și tu ai fost bolnav?

— Firește. N'o să zac doară de flori de cuc doue săptămîni în pat.

— Ce ți-a lipsit?

— Ce mi-a lipsit? O doamne! Aveam boala cea nouă. Acuși o simțiam în spate, acuși în cap și-acuși în picioare . . . Dacă trecusēm peste aceste începea a mă dura stomacul, în vreme ce aveam sgîrciuri de inimă.

— Tocmai ca și la mine!

— Ai avut aceeași boală? Cum te-a curat doftorul?

— M'a curat după metoda nouă! Dracul să-l ee de metod. Nu-mi era ertat să mînc, să beau, să fumez. Ziua întregă trebuia să zac învălit într'un șarșaf ud și să golesc sticle întregi de leacuri . . . Doue zile de mai ținea cura asta muriam.

— Ai fost curat greșit.

— Greșit? Iar sînt doară sănătos!

— Bine, bine și ești sănătos, dar ești am fost curat după adevăratul «metod nou» . . . O, doftorul meu e un om isteț. De beut și mîncat puteam cât voiam, fuma încă și în pat trebuia să mă pun numai când voiam să dorm.

— O să iași și ești doftorul acela, când o să-mi mai lipsiască ceva. Cum î-l chiamă?

— E încă un om de tot tîner. Dr. Chichirez.

— Dr. Chichirez?

— Da! De ce ești așa suprinș? Crezi că nu se pricepe la boli, fiind-că nu-î renunșit? Te înșeli! Ți-l pot recomanda cu inimă liniștită.

— Cîdat, cîdat . . . Aveai dară aceeași boala ca și mine?

— Tocmai . . . Toată lumea o are doară. Ce te miri?

— Ei știți, cîdat e, că doctorul Chichirez m'a curat și pe mine!

Cam așa.

Holteiu (cătore vėduva bogată): Te rog, scumpă doamnă, primește-mi propunerea, ia-mė de bărbat și vei vedea că nu numai ești voi fi fericit ci și . . .

Vėduva (intrerupėndu-l) . . . și creditorii d-tale!

Din caietul unei eleve.

Sardinele sînt niște pești micș, cari n'au cap și trăiesc în ulei.

TRĂDAT.

Inspectorul de asigurare (cătore țeranul, a cărui casă a ars): Și la cătore ciasuri s'a iscat focul?

Țeranul: La noue!

Inspectorul: Dar oamenii spun că pe la opt și jumătate casa ardea deja.

Țeranul: Nu se poate, că doară tocmai atunci s'a dus nevasta mea să cumpere — *gyufe*.

Wie haisst!

Cohn: Închipuie-ți, Löwy, erī ți-am petrecut acasă mireasa. Vine dela teatru.

Löwy: Wie haisst, petrecut? — Pe de-o parte î-mi ești companist, și pe de altă parte î-mi faci concurență.

Le cunoaște.

Stăpăna (cătore bucătoreasa, ce vrea să între în slujba ei): Și ai drăguț?

Servitoarea: Ferească dumnezeu să am!

Stăpăna: Atunci nu te pot sîmbri. N'o să fierbi cu destulă ambiție!

Ofert cu garanță.

«Un funcționar de bancă, a cărui soacră se află în America, dorește a ocupa un post de casier într'o bancă».

«Unsere Lait».

Ițic: Tată-leben, iubește io la nebunie pi fata loi Șloim. Vrea io pi ea de nevastă.

Leibu: Wie haisst? Cum ști la thin che iubește la ea chind nu știe la thin' înche chit zestre este la ea?

La poliție.

— Aha! iar te-am prins. Cu toate aste e cam mult timp de cînd ai fost pentru ultima oară înaintea noastră.

— Am fost bolnav, domnule comisar.

Practic.

— Ești nu vė înțeleg nici de cum! — zice un român cătore un turc. — Ești n'am decăt o sîngură nevastă și totuși mă cert cu ea ziua întregă. Nu pricep, cum puteți trăi voi cu mai multe neveste.

— Apoi — răspunde turcul — și ești cînd aveam o sîngură nevastă, mă certam cu dēnsa căt e ziulica. Ca să scap de bucluc, am mai luat una și-acum se ceartă ele amēdoue, iar pe mine mă lasă în pace.

Economie.

- Cunoști balerina ce trece acolo? O fată foarte frumoasă.
 — Se înțelege! Și și foarte econoamă.
 — Ah și cum?
 — Cu un salariu de 50 fl. la lună a economisit 3000 fl. la an.

Uituce.

Bărbatul: Nu-mi aduc aminte unde m-am pus șoșonii. Nu știi unde sînt?

Sofia: Nu-mi aduc aminte să-î fi văzut.

Bărbatul: O nouă dovadă cât de uituce sînteți voi femeile!

Malițios.

Actorul: Și cum ți-am plăcut în tragedia de azi?

Criticul: Bine. Eri însă mi-ai plăcut cu mult mai bine.

Actorul: Dar eri nici n'am jucat!

Criticul: Tocmai d'aceal!

Perfid.

— Eu am avut odată un bolnav 8 ani de zile sub îngrijirea mea medicală.

— Brr! Dar al dracului de sănătos trebuie să fi fost.

Gradat.

— Și ce ai de gând să faci din ficiorul d-tale?

— Un violinist.

— Ce profesor ți-ai luat?

— O, așa departe n'am ajuns încă. De-ocamdată las să-î crească părul lung.

La baie.

Ștrul: Cine este doftoro la thine?

Șmüle: Ce trebuie la io doftor chind este la vecino mio? Ascolta dara io prin porete ce zice la el și face și io așa!

Motiv de-ajuns.

Tatăl: Nu știu de ce nu vrea să te măriți după medicul X. *Trecutul* se u ireproșabil, *viitorul* strălucit...

Fata: Și *prezența* lui de nesuferit.

Energie.

Servitorea: Î mi pare reu, dar nu-ți pot da nimic, căci nu-î nime acasă.

Cerșitorul: Nu î nime acasă? Atunci chiar că o să-mi dai!

Cum nu!

Un banchier foarte sgârcit caută un casier. Se prezintă domnul Spărgescu, un casier deja cunoscut.

— Am auzit că ai lipsă de un casier.

— Da, tocmai. Dar trebuie să-ți spun, la mine casierii lucrează 14 cîsurî la zi. Te poți prinde la asta?

— Cum nu, domnule banchier! Mă prind; î-mî place să muncesc.

— Dar nu uita: 14 cîsurî! Poți sta închis 14 cîsurî?

— Vai de mine, cum nu, când am stat odată 5 ani...

Malițios.

Mușteriu: Cartea despre bonton, ce-am cumpărat-o erî, nu plătește nimic.

Librarul: O mă rog! Vezi, d-ta î-ți ridicî acum pâlăria când întri la mine și înainte de a o cumpăra n'o făceaî.

Neprecugetat.

Judele: ... și l'ai cunoscut dară, când a trecut gardul?

Mărturia: Da, domnule jude.

Acuzatul: Minșestel Când treceam gardul eram cu spatele către el.

La bal.

— Ești un trandafir, domnișoară.

Ea (modestă): Ce te face s'o crezi?

— Ghimpîi, domnișoară.

La ce...

— Vezi, mamă, Mărioarei î-ai cumpărat un pian! Cumpăra-mî dară și mie o bicicletă.

— La ce-ți trebuie ție bicicletă?

— Să pot pleca d'acasă când va cânta Mărioara...

DIN ȘCOALĂ.

Învățătorul (întrebând): Idolul avea dară ochî și nu putea să... Ce nu putea?

Elevii: Să vadă.

Învățătorul: Avea urechî și nu putea... Ce nu putea idolul?

Elevii: Să audă.

Învățătorul: Idolul avea nas și nu putea... Ce nu putea idolul?

Elevii (în cor): Să și-l șteargă cu batista!

O cunoaște.

Soțul (pe patul de moarte): Domnule notar, las 5000 de lei soției mele, dacă nu se va mărita; iar dacă se va mărita, las 10,000 de lei soțului ei.

Notarul (uimit): Nu înțeleg logica d-tale.

Soțul: Ei, bărbatul care o va lua de soție merită un premiu de 10,000 de lei pentru jertfa care o aduce.

Modern.

Ea (admirând lanțul de aur al cavalerului se u): Trebuie să fi costat mult.

El: Nu știu câte parele face, dar la amanet capăt 50 fl. pe el.

Care din doue?

— Ei, și drept să fie ce se vorbește, că tînerul Năsturel să fie un poet și iurist admirabil?

— Da. Poeții spun că e un iurist admirabil, iar iuriștii că-î un poet admirabil.

Aha!

Nevasta: Totuși ești un prost mare! Cum ai putut povesti că eu's deja de 30 de ani.

Bărbatul: Bine, dar credeam că din contra lucrez foarte cumintel!

Deosebire fină.

— Cum, frate, fumezi în odaia de dormit?

— O nu, ci dorm în odaia de fumat.

DIN ȘCOLĂ.

— Să-mî spuî, Petre, cari sînt cele patru elemente?

— Elementul civil, militar, de ordine și disordine.

Paritate.

Servitorul: Ce, Marie, ai abzis stăpânei?

Maria: Da, pentru-că mă tractează reu.

Servitorul: Reu? N'ăș putea zice. Eū's tractat ca și cum m'ăș ținea de familie. Doamna aproape de atâtea ori mă numește *măgar* ca pe domnul.

Logic.

Părintele: Rachiul a fost tot'dauna dușmanul d-tale de moarte.

Țeranul (beat): Dar stă scris în sînta scriptură «Să-ți iubești dușmanul».

Părintele: Bine, bine, Ioane, e așa, dar nu stă scris să-l înghițești!

Bolnava.

Servitorul: Doamna spunea dară că s'a bolnăvit greu? Ce face acum?

Servitoarea: De doue cîsurî tualeta pentru primirea doftorului.

Creștere mare.

Judecătorul: Al naibii ai măi crescut, dragă ne-poate! Ca spesele unui proces ce a trecut prin toate forurile.

O PROBLEMĂ.

Ursuz î-l cercetează pe prietenul și colegul seū în «științele iuridice» Cojoc, tocmaî când iasă din odaia āstuaia un ezeutor.

Ursuz rămâne uimit.

— Măi, ce a căutat ezeutorul āsta la tine? — î-l întreabă Ursuz.

— Și eū tocmaî la acea mă gândesc! — îi rēspunde Cojoc dat pe gânduri.

O mică neînțelegere.

Președintele: Acum staî a treia oară înaintea judecătoriei și tot pentru furt. Cāt ai căpētat cea din urmă dată?

Acuzatul: Cam 200 de coroane.

Nimerit.

Domnul Trișcu întâlnește un medic pe stradă.

— Domnule doctor, sînt bolnav . . . D'abia mă pot mișca . . . simt o slăbiciune grozavă . . . Spune-mi, domnule doctor, ce să iaū?

— O birjă!

Clironomul.

Primarul orașelului X. din Germania nu poate suferi numele de clironom. Pricina e o istorie hazlie ce i s'a întimplat cu ani de zile înainte.

Primarul — suflet mic, dar grandoman — iar fi plăcut să aibă și el o decorație cum aū atâția alții. (La urma urmelor atāt de puține merite ca alții avea și el.) Mereū, mereū trăgea nădejda că doară, doară va trece prin orașelul seū vr'un prinț și-î va dărui de corația așa dorită.

Într'o zi iacă primește o depeșă.

O desface în grabă și ce-î citesc ochii? «La 11 cîsurî va trece prin X. clironomul Vilhelm».

Să fi vēzut bucuria primarului! Eraū numai 7 cîsurî, dar totuși încă de-acum se puse să-și facă tu-aleta. La 10 și 1/2 era deja la gară, îmbrăcat din creștet până la tălpi în negru.

În urmă sosește trenul dorit.

Primarul — însoțit de șeful gării — aleargă dela cupeū la cupeū, dar clironom ca 'n palmă Întreabă dară de calauz:

— Unde e clironomul?

— Nu știū nimic de el! — rēspunde acesta.

— Va ști poate conducētorul locomotivei — sugeră șeful și ambiū alergarē în fruntea trenului.

— Nu știū unde a rēmas clironomul? — î-l întreabă primarul nerăbdător.

— Clironomul Vilhelm? — zice āsta rîzēnd — Stām doară pe el.

Primarul înapoiā doî pași și citi pe fruntea locomotivei: «Clironomul Vilhelm, fabricat la anul 1889 . . .»

Atunci da . . .

— Ai vre-un băiat, d-le?

— Da, unul.

— Al meū e bețiv și stricat. — Al d-tale bea?

— Nu.

— Fumează?

— Ba.

— Se duce la cafenea?

— Nu.

— Felicitările mele. Ai un model de fiū. Da de cāti ani e?

— De trei luni.

Rectificare.

«Zilele trecute a dat prin toate foile roată știrea, că unchiul meū a murit în urma unui cuțit uītat în stomacul lui cu prilejul unei operațiuni.

În interesul adevērului mă simt nevoit să declar că știrea nu corespunde adevērului. În stomacul lui nu s'a uītat un cuțit, ci — doue.

George Pampū».

Din învățăturile lui Șloim.

Ascultă Ștrul și te cumițește:

— Când vei avea vreme de prisos întrebuițează-o: pentru a-ți stima părinții.

— La colectele în favorul săracilor arată-te modest, ca să nu rușinezi ceilalți binefăcători.

— Când te vei duce la bal, fă ca să nu te coste nimic și rămâi acasă.

Malițios.

— Dintre toți pacienții mei încă nici unul nu s'a plâns de mine.

— Ești poate doftor de animale?

Negreșit . . .

— Știi, dacă stăpânul nu-și retrage vorbele ce mi le-a zis, nu mai lucrez la dînsul.

— Dar ce ți-a zis?

— . . . că mă dă atară!

B r a v u r ă .

— Așa-i precum î-ți spun! La Plevna ȳ-am tăfat unui turc amëndoue picioarele!

— De ce nu ȳ-ai tăfat și capul?

— Voiam s'o fac, dar atunci fugisă.

Învenție practică.

pentru cei ce îmblă la teatru.

Partea serioasă.**BIBLIOGRAFIE.**

(În rubrica asta vom lua notiță de toate cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însoțindu-le eventual de recenzii).

Am primit la redacție *raportul anual* al societății «România Jună» (anul 1899/1900) din care reiasă că anul trecut soc. a avut 41 membri ordinari. Avera societății face: 44.346 cor. 69 b. La soc. «R. Jună» se află de vânzare în folosul ei:

«Almanacul» II al soc. — «Camelii» (vals) de Porumbescu — «Visuri» (vals) de Flondor — **Zina Dunării** (polca) de Porumbescu — «Pasiuni» (vals) de Papanicolu. Prețul câte 1 coroană.

La Administrația acestui ziar se află de vânzare:

«Almanacul Vulturului»

partea I.

Prețul, spedit franco 3 cor.

I. I. Sceopul: «Pribeag»

Prețul, spedit franco 1 cor. 50 b.

Posta Redacției.

Beiuși. Din cele trimise am publicat la vremea sa câte-va. Restul — turneul satiric prin orașele locuite de români — nu l'am publicat fiind-că atingea și chestii *confesionale* și noi ținem că e datorința noastră a încunjura totul ce ar putea jigni pe cineva în credința sa. Pentru noi e irelevant dacă cineva e gr. oriental sau gr. catolic, îndată ce e român și — abonent. Mai multe în scrisoare particulară. Schițele pomenite le vom publica cu plăcere. — Salutare.

Seghedin. Mulțumite pentru surprinderea neașteptată. Dacă va fi cu puțință o să mergem mai mulți. Sărutări de mâni.

R. R. Înainte de asta cu 30 de ani glumele trimise aș fost *nouă*. Precum vezi ai întârziat nișel . . . Mai multă grabă, do'n'le, mai multă grabă . . .

Nelin. Sîntem convinși că nu ești *novițiu*, muncitor *noū* în ogorul literaturii umoristice . . . lucrările trimise anume sînt toate — *vechi*.

Anonim. «Credeți că o soție e datoare să văcsuiască ghetetele bărbatului seū?» — Ei, ei! Cum poți aștepta să-ți dăm un răspuns mulțumitor când nu ne dai nici un punct de razim, pe temeiul căruia am putea deduce de ești soția sau bărbatul? Dacă ești bărbatul, trebuie să-ți îndupleci soția să-ți văcsuiască ghetetele. Și-a uitat poate flăgăduința solemnă d'a te iubi, cinsti și asculta întot'dauna? Stabilește-ți autoritatea; n'o să-ți pară reū. — Dacă, de altă parte însă, ești soția: la tot cazul lasă-l pe necioplitul d-tale bărbat să-și văcsuiască el ghetetele. Cum poți vedea de rostul copiilor și a culinei, dacă ești ocupată cu văcsuirea unei părechii de ghete? Imprimă-i faptul că el n'a luat de soție o văcsuitoare de ghete și susține-ți argumentul — dacă-i de lipsă — cu vătrarul.

Sudriaș-Jupani. Nici bună, nici potrivită. Nu se poate publica.

Pleşuv. Ne ceri sfatul, ce să faci să scapi de «luna plină» din creștetul capului? Noi am consultat mai multe opuri medicale și am ajuns să putem constata, că creșterea părului atîrnă dela aceea, pe ce lature dormi în pat. Părul pe acea parte a capului crește mai tare pe care zacî. De vreai dară să-ți crească părul din creștetul capului, n'ai decât să dormi pe creștet. Salutare.

Lica. La coș — marș!

M. D. Cluj. Cred că ai primit deja corespondența trimisă. O să încerc să dau de urma scrisorii. Îndată ce se va rentoarce A. î-ți voi comunica rezultatul încercărilor. Nădejda e, deși nu prea mare. Servus.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI EÇONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **600.000 coróne.** Fond de rezervă **300.000 coróne.**

Depuneri **3.000.000 coróne.** Circulația anuală **44.000.000 coróne.**

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la terminul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **2000 cor.** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandai

Direcțiunea institutului.

Dela Ministerul lucrărilor publice din România.

D i v i s i u n e a I.

Ministerul lucrărilor publice a pus în vânzare la librăriile *Socecu, Alcalay și Müller (București)* următoarele publicațiuni, cu prețurile însemnate în dreptul fiecăreia:

Espunerea situației Ministerului de Lucrări publice la finele anului 1897. Două volume à lei **18.75**
Harta murală a drumurilor țării (în 4 foi) lei **12.50**

Les route sen Roumanie, un volum **2.50**
Harta drumurilor țării împărțită pe județe **0.50**

ȘEFUL DIVISIEI.

Bazarul lui CZILLÉR IMRE la „regele bumbului“

Oradea-Mare (Nagyvárad) Fő-utcza.

Cu sosirea sezonului de primăvară, î-mi permit a aduce la cunoștința on. p. român că au sosit cele mai moderne stofe din patrie, engleze și franceze. — Totodată î-mi permit a atrage atenția publică asupra

Albiturilor de copii, bărbați și femei,

fabricat propriu, neîntrecut. Vînd pânză, șifon, damast și canavas în bucăți întregi sau cu metrul cu prețuri foarte avantajoase; albituri pentru copii de țîță cu toate ce se țin de ele, fabricat durabil și fin.

Ciorapi legați și țesuți, pentru copii, bărbați și femei în calitate neîntrecută. Afară de aceste se pot căpeta o mulțime de mărfuri aici neînșirate pe lângă prețuri moderate dar fixe. Amintesc încă că în

Salonul meu haine de femei

se fabrică hainele cele mai moderne pe lângă prețuri avantajoase. La comande din provincie ajunge o talie bună și lungimea rochiei. — Haine de doliu se gătese în 24 de cîsurî.

Cu deos. stimă:

CZILLÉR IMRE.

Pravalia principala: FŐ-UTCZA, BETHLEN-HÁZ.

Fillala: SZT.-LÁSZLÓ-TÉR 22.

➔ PENTRU CĂLĂTORII LA BUCUREȘTI. ➔

Grand Hotel Metropole,

cel mai elegant, cel mai curat și cel mai ieftin hotel.

Situat în cel mai frumos loc, vis-à-vis de palatul regal.

Odăi foarte curate (aproximativ 200 la număr) și de tot ieftine (de la 3 franci = 1 fl. 50 cr. în sus), serviciu prompt și cinstit, *culină pe cât de ieftină pe atât de boierească.*

E de observat, că directorul Hotelului, d-nul **Corneliu Daniilescu** e frate de al nostru, român transilvănean, model de om corect și cinstit, cu unica năzuință că pasagerii (oșpeții) să fie pe deplin satisfăcuți.

Recomandăm din inimă tuturor aceluia, cari călătoresc în frumoasa capitală a României, să descende numai la acest Hotel și convinși suntem, că vor fi întru toate preste așteptare satisfăcuți.

Kovács L. & Comp.

Oradea-Mare (Nagyvárad) vis-a-vis de hotelul „Arborele-Verde“

1 bucată de pânză minunată 30 cot	3 fl. 25 cr.	1 bucată de pânză de ață	5 fl. 25 cr.
1 » » » de ramburg 30 cot	3 » 40 »	1 metru de «pentru perini»	-- » 16 »
1 » » » de crin 30 cot	4 » 50 »	1 servietă	— » 6 »
1 » » » de damast 30 cot	4 » 50 »	1 «de damast»	— » 15 »
1 » » » » cu flori 30 cot	5 » 90 »	1 față de masă (albă)	— » 90 »
1 » » » cannevas pestriț 30 cot	3 » 25 »	1 prosop (ștergură)	— » 9 »
1 » » » cannevas de ață 30 cot	4 » 50 »	1 » măi fin	— » 18 »

TÔTE ARTICOLELE DE MANIFACTURĂ.

Nicăiri mai ieftin ca aici.

(Comandele prin poștă se efectuează momentan, gratis și scutite de spese postale.)